

בית המשפט המחווי מרכז-לוד

ע"מ 17-02-18186 מorder דן פיננס בע"מ נ' פקיד שומה נתניה
ע"מ 17-02-18022 לוי נ' פקיד שומה נתניה

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט שמואל בורנשטיין

<p>מערערדים</p> <p>1. מorder דן פיננס בע"מ 2. יוסף לוי באמצעות ב"כ עו"ד רואי (איגור) פישמן</p>

נגד

<p>משיבים</p> <p>פקיד שומה נתניה בamuצעות ב"כ עו"ד רועי רותם</p>

פסק דין

1

2. 1. בפני ערעור על צו שהוציא המשיב למערערדים, חברת משפחתיות ובעל המניות בה, ולפיו לא התיר למערערת קיזוז הפסדים עסקיים מועברים נגד תקברי המערערת במכירת מנויות, וזאת על שם שלפי גישה המשיב מדובר בריווח הון ולא בהכנסה שבפירוט, קטעת המערערדים.
5. 2. המערער ייסד את המערערת בשנת 2003 ומחזיק בכל מנויותיה. המערערת רשומה כחברה העוסקת במותן ייוז, תכנון פיננסי ופיתוח עסקי, ובשנת המס 2011 (להלן: "שנת המס"),
7. היא הגישה את הדוח'ח לצורכי מס חברת משפחתיות, כאשר המערער נרשם כニישום המיציג.
8. 3. בתאריך 4/4/2011 חוויבה המערערת, במסגרת פסק בוררות, למוכר את מנויותיה בחברת מ.א.ל.
9. רוטשילד בע"מ (להלן: "רוטשילד") ובחברת מיאב ספרא בע"מ (להלן: "מיאב") בתמורה לסך
10. של 2,074,000 ש"ר 14,000 ש"ח, בהתאם. חברת רוטשילד היא בעלי מניות בחברה אחרת (חברת
11. בית השחר בע"מ), שלא נכס מקרקען ברוחוב בן יהודה 81 בתל אביב. בעלות חברת מיאב נכס
12. מקרקען ברוחוב בן יהודה 68 בתל אביב (חברות רוטשילד ומיאב יקרו ייחדיו **חברות הנכס**).
13. המערערת החזיקה ב25% מותוק המניות, ואילו יתר המניות הוחזקו על ידי בעלי מניות אחרים
14. (להלן: "**השותפים האחרים**"). השאלה העולה בערעור זה היא, כאמור, כיצד יש לסוג את
15. תקברי המערערת בעסקת מכירת המניות.

בית המשפט המחווי מרכז-לוד

**ע"מ 17-02-18186 מור דין פיניינס בע"מ נ' פקיד שומה נתניה
ע"מ 17-02-18022 לוי נ' פקיד שומה נתניה**

תיק חיצוני:

- 1   4. לטעתת המשיב, לאחר שמדובר במכירת מנויות, המהוות, בכלל, כס הוני, ולאחר שהמנויות דוחחו בדוחות המערערת כהשקעה וכנכסים בלתי שוטפים, והוחזקו על ידה במשך שנים רבות עד אשר היא חוותה למוכרו, אין לסוג את התקובל מכירת המנויות כחלק מפעולתה העסקיית של המערערת, ולא כעסקת אקראי בעלת אופי מסחרי. מדובר בעסקה הונית ולפיכך 5   5. המערערים, מנגד, טוענים שתי טענות מרכזיות: הראשונה, כי ראוי "להשקייף" את שתי חברות הנכס ולראות במערערת כדי שהחזיקה במישרין בזכויות מקורקען כאשר הפעולות שנעשתה בהן על ידי חברות הנכס מגיעה כדי פעילות עסקית. השנייה, כי המנויות התקובלו בתמורה להשקעות של המערער בקידום פיתוח המקRKען שבבעלות חברות הנכס, משמע בגין פעילות במישור הפירוטי, ולפיכך גם מכירתן כפופה למס פירוטי. לחייבן נטען על ידי המערערים כי מדובר בעסקת אקראי בעלת אופי מסחרי או בריווח הון בעסק, כאשר אף נגד תקובליהם שמקורם באלה, ניתן לקוז הפסדים מועברים. בתוך כך מצינים המערערים כי התמורה שהתקבלה מכירת המנויות גבואה ממשמעותיה משווי השוק שלhn, באופן המלמד על כך שאין מדובר אך ורק בתשואה בשל השקעה הונית פסיבית. ועוד הם מוסיפים כי "ברמה הסובייקטיבית" ראו המערערים את מימוש השקעתם במיזמים כהנסת פירוטית.
- 16   6. עיקרי העובדות הנוגעות לעניינו הן אלה: בשנת 2005 המערערת ייסדה את חברות רוטשילד ומיאב ביחד עם השותפים האחרים. המערערת החזיקה ב25% ממניות רוטשילד כנגד הלואת בעליים וכן בתמורה עבור פעילות עתידית להשבחת החברה. לאחר היוסדה, רכשה רוטשילד את מלאה מנויותיה של חברת בית שחר בע"מ שבבעלותה נכס המקRKען. מטרת הרכישה הייתה ניצול זכויות הבניה בנכס, השבחתו, ומכירת היחידות ו/או השכרתן. בנוסף, קיבלה המערערת 10% ממניות חברת מיאב, שהחזיקה בנכס המקRKען מניב, ואף זאת תמורת פעילות עתידות להשבחת החברה. יצוין כבר עתה כי לא הוצגו הסכמי ניהול בין חברות הנכס. מפסק הבורות (נספח 12 לתצהיר המערער) עולה שבשנת 2007 נתגלו בין המערער לבין השותפים האחרים סכום שבסופו המערערת חוותה למוכר לשותפים האחרים את האחזותיה בשתי חברות הנכס בתמורה לסקומיים הנקבעים לעיל.
- 26   7. כאמור, המחלוקת בין הצדדים נוגעת לסיוגם של התקובלים שהתקובלו במכירת המנויות. המבקרים שנקבעו בפסקה לצורך ההכרעה בשאלת סיוגו של התקובל שמקורו בעסקה לממכר נכס, והאם מדובר בתקובל במישור הוני, המתחייב במס ריווח הון או במס שבת

בית המשפט המחוון מרכז-לוד

**ע"מ 17-02-18186 מואר דין פיניינס בע"מ נ' פקיד שומה נתניה
ע"מ 17-02-18022 לוי נ' פקיד שומה נתניה**

תיק חיצוני:

- 1   מקראין, או בתקבול במישור העסקי, המתחייב במס הכנסה, הם, כידוע, אלה: מבחן טיב
2   הכנס ואופיו, מבחן תדריות העסקאות, מבחן ההיקף הכספי של העסקה, מבחן אופן
3   המימון, מבחן תקופת החזקה, מבחן הידע והבקיאות, מבחן קיומו של מגנו או פעילות
4   קבועה ונשכחת, וכן מבחן "גג" הבודק את הנسبות האופפות את העסקה. (ראו למשל ע"א
5   06/9187 מגיד נ' פקיד שומה פתח תקווה (16.2.09) וכן ע"א 13/5083 פקיד שומה כפר סבא
6   נ' ברנע (10.8.16); ע"א 14/5883 אלדן תחבורה בע"מ נ' פקיד שומה למפעלים גדולים
7   .(26.11.2016)
- 8   8. יישום מבחנים אלה על נسبות המקהלה שלפנינו מלמד כי לא ניתן לראות במעעררת כמי
9   שמקיימת פעילות עסקית מסווג של **מכירת מנויות**, ונראה כי אף המערערים אינם טוענים
10   כך. מחומר הראות עולה (ראו סעיף 8 לתצהיר המערער וכן חקירותו בפרוטוקול מיום
11   7.11.2018, ע' 4 שי' 17 – ע' 5 שי' (30) כי המערעת עוסקת, באמצעות המערער, במתן שירות
12   ייעוץ וליווי פיננסי ללקוחותיה, בעיקר בנקים מסחריים, בתחום מיזמי נדלין.
- 13   המערעת דיווחה בדו"חות שהיא עוסקת "ביעוץ ומתן שירותים למוסדות בנקאים",
14   ושיעוץ זה כולל "**טיפול בפרויקטים הנקלעים לkeligים ובכלל זה ניתוח פיננסי נרחב של**
15   **הפרויקט במצבו**" תוך "ליוי צמוד של לקוחות הבנק עד להשלמת הפרויקט" או תוך "**טיפול**
16   **של הבנק (לעתים בליווי הלקווח) באמצעות משפטיים למימוש זכויות הבנק בפרויקט**"
17   [ראו ביאור 1 לדו"חות]. אשר לפעולות הקשורה להשבחת ומכירת נדלין, הרי שניתן לכל
18   היוטר לומר כי פעילות מסווג זה מתבצעת בחברות הכנס. אין צורך לומר כי העובדה
19   שהמעעררים רואו בהם פועלו, ובמנויות שמכוון, מצויים במישור הפירוטי, אין בה
20   כדי להפכם לכאה. המבחנים לשינוי העסקה לצורכי מס הם מבחנים אובייקטיביים ולא
21   סובייקטיביים.
- 22   9. אשר לחברות הכנס הרי שהמעעררים לא הציגו ראיות לכך כי חברות אלו מתבצעת פעילות
23   תדירה, שיטתית ונשכחת, באמצעות מגנו קבוע, של סחר בנכסים מקראין בהיקפים
24   משמעותיים, וכך מצב הדברים הוא כי הכנסים הוחזקו על פני תקופה ממשית של מספר
25   שנים. עם זאת, גם אם אנחנו כי מכירת מקראין על ידי חברות הכנס חוסה תחת סעיף (1)
26   לפוקודה (לענין חברות רוטשילד ובית השחר ראו גם את שנותן בערך מס שבחר לפיו אין
27   מדובר ב"**איגודי מקראין**" לאור הפעולות הקובלניות המתקינות בחברות אלו - מש' 1/1 וכן
28   עדות המערער ע' 7 שי' 20 – (30) - לא יהיה בכך כדי לשנות את התוצאה בהליך דין. הוא הדין

בית המשפט המחוון מרכז-לוד

**ע"מ 17-02-18186 מואר דין פיניינס בע"מ נ' פקיד שומה נתניה
ע"מ 17-02-18022 לוי נ' פקיד שומה נתניה**

תיק חיצוני:

אם אнич כי ככל שהזכויות במרקען היו מוחזקות **ישירות על ידי המערערת** (או על ידי המערער), הרי שמכירת הזכויות הייתה חוסה תחת סעיף (1) לפוקודה, וזאת לאור היקף הזכויות (6 דירות במיזם רוטשילד) ולאור היותו של המערער בעל בקיאות בשוק הנדל"ן (אצין כי אף המשיב אינו שולל מסקנה אפשרית זו, למורות שהוא אינו מאשר באופן קטגוריאי - ראו ע' 11 ש' 11 – 22).

10. הטעם לכך הוא כי אין בידי לקבל את התίזה שמניעים המערערים לפיה יש לראות בתמורה עבור מכירת המניות כתמורה שהתקבלה במסגרת עסקיה של חברות הנכס, וזאת נוכח פעילותו של המערער, באמצעות המערערת, לשם קידום מיזמי הנדל"ן של חברות הנכס. לעמדתם, ועל שום העיקרונו לפיו דיני המס חותרים אחר המהות הכלכלית ולא אחר הצורה הפורמלית, יש לבצע בנסיבות אלה מעין "**הרמת מס'**" תוך התעלמות מאישיותו המשפטית הנפרדת של חברות הנכס. דא עקא שהפסיקה חוזרת והדגישה, פעם אחר פעם, כי גם בענייני מס יש להבחין בין החברה ובין בעלי מנויותיה:

13. "כלל ידוע הוא שיש להפריד בענייני מס בין תאגיד ורוחיו לבין חברי התאגיד,
ולצרבי כלל זה אין נפקא מינה ש מבחינה מעשית וככללית קיימת זהות ביןיהם.
עקרון ההפרדה פועל לפחות במקרה לטבות הנישום ולפעמים לטבות שליטנות המס.....
לכל חברה אישיות משפטית משלה, הנבדלת מאישיותם של בעלי מנויותיה;
רכושה ועסקיה של החברה שייכים לה ולא לבני מנויותיה." (ד"נ 1/76 רפ"ק אלקטרוניקה נ' פשם'ג
(30.12.76); ראו גם ע"א 13/3892 בראונ-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה
למפעלים גדולים (8.6.2015); ע"א 92/2026 פקיד שומה פתח תקווה נ' שדות
חברה להובלה (1982) בע"מ (20.5.01)).

11. סבורני כי גם אם אביה בחשבו את פעילותו של המערער לקידום ענייניהן של חברות הנכס, וגם אם לא אתעלם מהכלל לפיו יש לבחון את מהותה הכלכלית של העסקה ולא את כסותה הפורמלית (ע"מ (ת"א 7678-09-11 רוזבאדי נכסים (איירופה) בע"מ נ' פקיד שומה למפעלים גדולים (15.08.2017) (להלן "ענין רוזבאדי")), אין פירושו של דבר הוא שיש **לטשטש את קו הגבול העובר בין חברה לבין בעלי מנויותיה**, כך שככל פעילות המתבצעת על ידי החברה, תיויחס, מניה וביה, לבעל המניות. גישה זו הייתה מובילה לתוצאה לפיה מכירת מנויות על ידי בעל מנויות בחברה המקימה פעילות עסקית, תחשב כאירוע במישור הפירוטי, אך ורק מהטעם כי אותו בעל המניות פועל לשם קידומה של אותה פעילות מתוך מטרה להסביר את ערך מנויותיו.

31

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 17-02-18186 מוד דן פיניינס בע"מ נ' פקיד שומה נתניה
ע"מ 17-02-18022 לוי נ' פקיד שומה נתניה

תיק חיצוני:

התקבול בידי החברה. אלא אם כן מדובר בתסכול מהוות מסווה להכנסה כאמור. שהתמורה ממכירות המניות תחשב כתקבול במשורר הפירוטי, רק משום שכך סיוגו של זו של בעל המניות יש ליחס את מאפיינה המיסויים של החברה לבעל המניות באופן זה תמורה בגין מכירת המניות. בין כך ובין כך, במקרה הרגיל לא ניתן לומר כי אך בשל פעילותו ויהנה מרוחכי החברה ומעליית ערכה בדרך של קבלת דיבידנדים ו/או בדרך של קבלת הכנסה על השכר או דמי הניהול; אפשר כי ייעשה זאת גם, או אך ורק, בכובעו כבעל מניות ייעשה זאת בគובעו כמנהל בחברה בתמורה לשכר עבודה או לדמי ניהול, שאזיו יוכלibi במס ממשית, יפעל לקידום פעילותה מותוך מטרה להשיא את שווי המניות שבבעלותו. אפשר כי עניין שברגיל הוא כי כל בעל מניות, שיש לו אייזו השפעה על הנעשה בחברה, בוודאי השעה

12. אכן, אפשר כי תוכנת המס הייתה משתנה אילו בחרו המערערים לפעול בדרך אחרת, כגון
על ידי הקמת מבנה אחר של אחזקות או החזקה ישירה של המקרקעין, או על ידי עירכת
הסדר אחר עם שותפיהם למיזמים באשר להכנסותיהם מהנכסים. עם זאת, לא רק שאין זה
ברור כלל ועicker אם הדבר היה מביא לסיוג הכנסות במישור העסקי, כאמור לעיל, אלא
שהכל הידוע הוא כי תוכנת המס נוצרת, לא ממה שיכל היה לעשות הנישום, אלא ממה
שעשה בפועל (ע"א 5925/15 אחימס סבירסקי שותפות רשומה נ' מנהל מיסוי מקרקעין אзор
תל אביב (25.12.16); ע"א 8116/08 נדבן לנדלין והשקעות בע"מ נ' מנהל מס שבך מקרקעין
ازור מרכז (2.8.10).

18. מכאן לטענתם הנוספת של המערערים ולפיה יש לראות בתמורה שהתקבלה במכירת
19. המניות כתקבול במישור הפירוטי על שום **שמלכתהילה** התקבלו המניות אצל המערערת
20. בתמורה עבור ביצוע הפעולות בחברות הנכס. בהקשר זה נטען כי המניות התקבלו אך ורק
21. על יסוד CISARIO האישיים של המערער ובתמורה לעבודתו העתידית בייזום וליפוי המיזמים,
22. כאשר לא התקבלה כל תמורה שוטפת בגין כך. לפיכך, נטען, התמורה שהתקבלה במשמעות
23. המניות שיקפה זו את התמורה עבור עבודתו והוא את התמורה בשל האלצת המיזמים.

24 המערירים הדגישו כי השותפות שהוקמה בין השותפים האחרים לאיתור, רכישה
25 ופיתוח מיזמי נדלין, בchnerה ככמה פרויקטים ובסופה של דבר נרכשו הזכויות במרקען
26 לחברות הנכס, וכאשר המערעד עסק באופן שוטף ויומני בעבודה במיזמים, מול
27 יועצים. מתכננים. אדריכלים. עיריה. ועדת מקומית. שמאים. בנאים וכיוצא בכך.

בית המשפט המחווי מרכז-לוד

**ע"מ 17-02-18186 מorder דין פיניינס בע"מ נ' פקיד שומה נתניה
ע"מ 17-02-18022 לוי נ' פקיד שומה נתניה**

תיק חיצוני:

1   עם זאת, בהמשך הדרך פרץ סכסוך בין השותפים, העניין הועבר לבוררות, והמעעררת נאלצה
2   על פי פסק הבורר למכור לשותפים האחרים את המניות, במחיר שנקבע על פי חוות דעת
3   מעיריך שווי.

4   14. ראשית עיר כי טענותיו אלה של המערער, לפיהם קיים מעין "מודול עסקאי" מכוחו
5   מתקבלות מנויות בחברות הנכס, אינה מתיישבת עם האופן שבו תיאר בעדותו את עיסוקה
6   של המערערת, כמו שנوتנתן שירותים בלינוי פיננסי של מיזמי נדלין (פ' עמי' 4 ש' 22 – עמי'
7   5 ש' 9):

8   **"לשאלת ביהם"ש אני נותן עבודה, משקיע עבודה שוטפת בכל מיני תחומיים. אני
9   עדין מלווה פרויקט עם בנקים, אני נכנס לנעלי הייזם, היזם פיזית זו הצידה ואני
10   משלימים ובונה את הפרויקט. עשיתיכי כבה 300 יחידות דיור עם הבנים השונים.
11   העובדה שניתנתה שם היא בניהו יוזם להשלמת מכירות של פרויקטים..."**

12   בשנת 2003 כשהקמתי את החברה ראתה לאן הפעולות הולכת. לשאלת ביהם"ש
13   זה לינוי פרויקטים. זה אומר שהבנק פונה אליו ואומר שיש פרויקט של 200 יחידות
14   דיור ויש חשש לאי סדרים בחברה, אני הולך ומוציא נייר עבודה ואני מיישם את
15   נייר העבודה. אין אדם שהוא יוזם ובונה בידים. אני מתקשר לבעלי נכסים, אני בנעלי
16   הקבלן, הבנק מגיע להסכם עם אותו קבלן. קובלן ראשית לבונה ולא עושה שום
17   דבר, הוא עושה התקשרותו. **בגלל שאני נמצא תחת כוורת של בנק יש שתי
18   אפשרויות. הבנק שוכר את שירותיו כדי להשלים את הפרויקט על מנת שימכרו כל
19   הדירות ויינטנו כל הכספיים.** את זה אני עושה במשך 15 שנה. בצד השני יש
20   פרויקטים בעיתויים ויש ל��חות שיש להם איזה פרויקט והם מתייעצים איתי על
21   היבכנות הפרויקט ואם אפשר לקבל עליו לינוי פיננסי. אני בתחום הזה עושה את
22   ההיבכנות הראשונית, מגייס כספים ומלווה את הקובלן באופן שותף עד להשלמת
23   הפרויקט. אני הצעתי לבנק איזה הפרויקט מתחילה ואין הוא נגמר, קצב של בנייה,
24   מכירות וכן הלאה. אני מלווה את היזם לאורך הפרויקט. **יש רכיב הכנסה מהיזמים
25   ורכיב הכנסה מהבנק.**" [ההדגשות שלי]

26   15. אמנם המערער טוען בבית המשפט כי קיים רכיב נוסף של קבלת "נתוח מהפרויקט", וכי היו לו
27   כמה התקשרות מעון אלה, ואולם אישר כי הדבר לא יצא אל הועל (ע' 5 ש' 15 – 17). סופו
28   של יום הוא שהמעעררים כלל לא הוכיחו כי מלבד מנויות חברות הנכס, התקבלו בידיהם
29   מנויות חברות אחרות או שהיו זכאים למנויות חברות אחרות בתמורה עבור פעילותו של
30   המערער, באמצעות המערער, להשבחת מיזמי נדלין. המסמכים שצירף המערער לתצהירו,
31   מסמכי הצעה להתקשרות, הסכמי לינוי, פרוטוקולי דינוי ועדות, רשימת לקוחות מתוך אתר
32   האינטרנט, וכיוצא באלה מסמכים הקשורים לעיסוקו כמי שנוטן שירותים בלינוי מיזמי
33   נדלין – אין בהם כדי לבסס את טענתו.

בית המשפט המחוון מרכז-לוד

**ע"מ 17-02-18186 מואר דין פיניינס בע"מ נ' פקיד שומה נתניה
ע"מ 17-02-18022 לוי נ' פקיד שומה נתניה**

תיק חיצוני:

- 1   מלבד שני מסמכים שהתקבלו מחברת אנגל, שבהם נאמר כי המערכת זכאית לקבל גם
2   זכויות כלשהן במיזמי הנדל"ן, לא קיימים מסמכים נוספים המלמדים על "מודל עסקית" של
3   קבלת "נתח מהפרוקט" (ראו תשובהו של המערער בחקירה נגדית ע' 6 ש' 20 – 30), מה
4   גם שנראה כי בסופו של יום אף מאותה חברת אנגל לא התקבלו כל זכויות.
- 5   לא לモטור אף לציין כי המערער לא זימן עדות מי משתפיו למיזמי הנדל"ן, אף לא את
6   אנגל הנזכר לעיל, כמו גם שלא זימן עדות את שותפיו לחברות הנכס. בחקירהנו טען כי אין
7   בכך צורך שכן המסמכים מדברים בעד עצמם, אך אני סבור כי כך הדבר. כאן המקום
8   להזכיר את הכלל היידוע לפיו נטל ההוכחה בערורי מס מוטל על כתפי הנישום (ע"מ 34660-
9   02-02 צמל יעקובסון בע"מ נ' פקיד שומה פתח תקווה (27.8.15) ; ע"מ 12-09-26719- רعي
10   משעל נ' פקיד שומה כפר סבא (2.2.16)). יתר על כן, למשל זומנו עדים רלוונטיים, כמה חזקה
11   שעודותם הייתה מסוימת לבעל הדין שכגד (ע"א 143/08 קרצמן נ' שירוטי בריאות כללית
12   ).(26.5.10).
- 13   זאת ועוד, אם אmons נכונה היא טענת המעעררים כי מדובר ב"מודל עסקית", לפיו המערכת
14   מקבלת מנויות בגין פעילותה בקידום פרויקטים בתחום הנדל"ן, הרי שהיא עליה לדוח על
15   קבלת המניות כהכנה במועד שבו קיבלה אותן, וזאת לא עשתה. ודוק – טענות של
16   המעעררים כי שווי המניות באותה עת היה אפסי, אין בה כדי להועיל להם. ממה נפשך : אם
17   שווי המניות היה אכן אפסי, הרי שעליית ערך היא בשל הפעולות שהתבצעה מאז ועד
18   למכירה במסגרת חברות הנכס, ובאמת לעיל, אין מקום לייחס לבעל המניות הכנה
19   במישור הפירותי, אך בשל כך שפועל במסגרת החברות שהחזקתו על מנת להשיב את ערכן.
20   ואם למניות היה איזה שווי כבר במועד קבלתן, הדרא קושיא לדוכתא – על שום מה לא
21   דיווח המעערער כי קיבל תשלום בעלת ערך בגין התחייבותו לקידום עסקיתן של החברות?
- 22   המעעררים מפנים בהקשר זה להסדרי המיסוי על פי הוראות סעיף 102 לפקודה וכן לחוזר
23   מס הכנסה 3/2003, אלא שהאמור שם נוגע להקצת אופציה לעובדים ולפיכך לא רלוונטי
24   לעוניינו. אכן, הכלל הוא כי מקום שבו מקבל עובד מהחברה המעביר אופציות בלתי
25   صالحות, ועל אף שקיים שווי לאוותן אופציות והיה מקום לדוח עליהן ולמסות אותו
26   כהכנה לעבודה, הסדר המס המיוחד מורה כי הಹכנה תזוזה רק במועד המרתן למניות או
27   במועד מכירתן, וזאת בין היתר על שום הקושי לכמת את שוויין. עם זאת, כאשר עניין לנו
28   במניות, הכלל הוא כי יש לדוח עליהן ולשלם את המס בגין במועד קבלתן. כאמור,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

**ע"מ 17-02-18186 מorder דין פיניינס בע"מ נ' פקיד שומה נתניה
ע"מ 17-02-18022 לוי נ' פקיד שומה נתניה**

תיק חיצוני:

1 המערירים לא דיווחו על המניות במועד קבלתו, ולטענתם לא עשו כן ממשום ערךן האפסי
2 באותו שלב. משמע, כאמור, כי הפעולות שהתבצעה בחברות הנכס היא שהביאה לעליית
3 ערךן. העובדה כי למערער, באמצעות המערערת, תרומה אותה פעילות, אין בה כדי ליחסה
4 למעערערת באופן זה שמכירת המניות תתחייב במס פירוטי.

5 וגם בעניין זה יש לומר כי עניין שברגיל הוא שמספר יזמים מתקשרים יחד לשם הקמת
6 חברה. יש מהם המשקיעים בחברה את הון ובכך מילאו את חלוקם בכל הנוגע להתחייבותם
7 כלפי החברה וככלפי המייסדים האחרים. ויש מהם שאינם משקיעים כל הון, או הון חלקית
8 בלבד, אך מתחייבים כלפי החברה ו/או המייסדים האחרים להקדיש את זמנם ומרצם
9 לטובת החברה על מנת להשיא את ערכה. אני סבור כי בסיבות שכלה הכלל צריך להיות
10 כי יש לראות באחרונים כמו שהמניות בידים מהוות נכס פירוטי וכי התמורה ממכירותן
11 מתחייבת במס הכנסה, אלא אם כן מדובר בניסיון להסווות הכנסה כאמור. במקרה האחרו,
12 יכול שהמשיב היה טוען לקיומה של עסקה מלאכותית, או לחילופין לשינוי הכנסה מחדש.
13 עם זאת, במקרה דין המשיב אינו טוען כך, אלא כי ראוי לבדוק את העסקה כפי שהיא, דהיינו
14 עסקה למכירת מנויות, שלפי המבחנים שנקבעו לעניין זה בפסקה היא נעשית במישור
15 ההוני.

16. המערירים טענו כי עניינים דומים בקשר לנכס רוזבאד וביקשו כי יאמץ את מסקנתו.
17 באותו מקרה נקבע כי יש להתייחס להשקעות המערערת, חברה ציבורית העומדת בראש
18 קבוצת חברות המשקעה בנכסים נדל"ן בחו"ל, אשר נעשה באמצעות חברות בנות זרות,
19 כ"מיזם עסקי אחד", ולפיכך כי הכנסה מכירת מנויות אותן חברות זרות, היא הכנסה
20 הקשורה באותו מיזם עסקי ואני הכנסה פסיבית. לטענתם, כך הוא המערער, שהיו
21 מומחה בתחום הנדל"ן ופועל לאיטור, מימון, רכישה, אחזקה, השבחה ומכירה של נכסים
22 נדל"ן בארץ וב בחו"ל, ובאופן זהה פעל להיכנס במיזמים שונים על בסיס החלטתם.

23 אלא שבינתיים נהפק פסק דין של בית המשפט המחוזי בעניין רוזבאד (ע"א 17/10241 פקיד
24 שומה למפעלים גדולים נ' רוזבאד נכסים אירופה בע"מ (25.2.19)) ובית המשפט העליון סבר
25 כי גם בהינתן הצורך לבדוק את מהותה הכלכלית של העסקה, אין מקום לסתות מעקרון היסוד
26 ולפיו כל חברה היא יחידת מיסוי נפרדת:

27 "...טעיה בית המשפט המחוזי בקובע, כי השקעות המשיבות בנכסים נדל"ן בחו"ל
28 באמצעות חברות זרות שבקבוצה שבראה המשיבה 2, שהיא חברה ציבורית

בית המשפט המחווי מרכז-לוד

**ע"מ 17-02-18186 מואר דין פיניינס בע"מ נ' פקיד שומה נתניה
ע"מ 17-02-18022 לוי נ' פקיד שומה נתניה**

תיק חיצוני:

- בישראל, הריהן מיזם עסקים אחד שנוהל על-ידי המשיבות. בית המשפט המחווי הוסיף וקבע, כי אין לבחון את השאלה אם הכנסתות כל אחת מהחברות הזרות היו "הכנסה פסיבית", אלא שיש לבחון את סיוג הכנסה "בראהו רחהה" של הקבוצה כולה. **בהת恭ך על "ראיה רחהה" זו, קבע בית המשפט המחווי כי הכנסה שנדונה בעניין דנן, היא הכנסה עסקית; גם זו, לדעתנו, טעות. צודק המערער בטענתו, לפיה פסק בית המשפט המחווי בניגוד להוראת שגיאה! ההפנייה להיפר- קישור אינה חוקית. לשגיאה! ההפנייה להיפר- קישור אינה חוקית.** סטה **בפסיקתו מעקרון יסוד שבדין בישראל למיסוי חברות, שלפיו חברה היא יחידת מס נפרדת, ואופן תקדים ולא אסמכתא בדיון, יחידת מסי חדשה, היא קבועות חברות.**" [זהדשותן שלין]
- על כל האמור לעיל יש להוסיף כי המערערת, לא רק שדיוחה כי הכנסתותה הן ממtan ייעוץ וממתן שירותים למוסדות כספיים, אלא שהיא דיוחה על אחיזותה בחברות הנכס **נכסים בלתי שוטפים** (ראו מאזנים בדוחות השנתיים - נספחים 1 – 9 לתצהיר המשיב).
- ככל, נכסים הכלולים תחת סעיף "רכוש בלתי שוטף" במאזן מהווים נכסיו השකעה הונאים שאינם נמכרים במסגרת הפעולות העסקית (ראו ע"מ 15-01-48240 פיניינטיק בע"מ נ' פקיד שומה פתח תקווה (14.10.16)). בנסיבות אלה קשה לקבל את הטענה, העומדת ביגוד למציה של המערערת עצמה, כי בעת מכירת המניות יש להתייחס אליה כנכס במישור הפירוטי, ועל התמורה במכירתן כהנסה עסקית שכגדה ניתן לקוז הפסדים מועברים. יתר על כן, אותה "הרמת מסך" שביקשו המערערים להחיל בעניינים, אופן זה שהחזקה המניות תחשב כחזקה ישירה של המקרקעין, לא עלתה בעת שדיוחו על עסקת המניות בדוחותיהם לצורך מע"מ (ראו עדות המערער עי 8 שי 4 – 7).
- זה המקום לציין כי המערערים יצאו חוצץ כנגד התנהלותו של המשיב, שאישר כי אלמלא היו לערערת הפסדים מועברים, לא היה מוציא את השומה ומקבל את דיוחיה כפי שהם. עוד טענו בהקשר זה כי במרבית המקרים דוקא המשיב הוא זה שטוען כי תקובל שדוח במשור ההוני יש לסוגו במישור הפירוטי, ואילו במקרה דין טוען הוא את היפוכו של הדבר, וזאת אך בשל כך שאינו חוץ לאפשר לערערים לקוז את הפסדייהם.
- אלא שלאור האופן שבו דוחו המניות במאזני המערערת נדמה כי באותה מידה יש לתהות האם המערערים היו מדווחים על התקובל ממכירת המניות כתקובל במישור הפירוטי, אלמלא היו בידיים הפסדים אותם הם מבקשים לקוז. ועוד יש לעיר כי בסעיף 21 לפסק הboror (נספח 12 לתצהיר) צוין כי לטענת המערער ייאלץ לשלם מס בשיעור 25% בגין היפויו שיקבל (להבדיל

בית המשפט המחוון מרכז-לוד

**ע"מ 17-02-18186 מorder דין פיניינס בע"מ נ' פקיד שומה נתניה
ע"מ 17-02-18022 לוי נ' פקיד שומה נתניה**

תיק חיצוני:

- 1   מנטל המס האפסי אם מיזם הבניה היה יוצא אל הפעול). משמע כי הטענה לפיה מדובר
2   בתקובל עסקית נולדה רק בשלב מאוחר יותר.
- 3   21. כאמור, סיווגו של תקובל יקבע בהתאם ל מבחנים אובייקטיביים. עם זאת מהאמור לעיל
4   עלולה כי אף מהבחינה הסובייקטיבית ראתה המערערת באחזוקותה בנסיבות שהשקרה
5   הוניה. משכך, אין כל מקום לאפשר לה לסתת מדיווחה, אך ורק מושם שאופן הצגת המניות
6   במאזניה אינו עלולה בקנה אחד עם רצונה לקוזו הפסדים.
- 7   דברים ברוח דומה נאמרו על ידי בית המשפט בע"א 3892/13 בראון-פישמן תקשורת בע"מ
8   נ' פקיד השומה למפעלים גדולים (8.6.2015) :
- 9   "זאת ועוד, וכך משקל רב, תמורה בענייני טענת המערערת כי פעילותה היא עסקית,
10   מקום בו היא עצמה הצילה את השקעה בדוחות כ פעילות הונית, רכוש קבוע תחת
11   הכותרת "השקעות", בנפרד מנכסיה השוטפים (דוחות כספיים לשנים 2000, 2003,
12   2005 ו-2007, מש/1 - מש/4). בהקשר זה, הכלל הוא, ואני רואה סיבה לסתות ממנה,
13   כי רישומו של נכסamazon כ"רכוש קבוע" מהווה למצער ראייה לכאן או לאן, ואך מעין
14   "הזהות בעל דין", לכך שהפעילות בו היא הונית (نمזר, מס הכנסה, 101; רفال, מס
15   הכנסה, 97)" (סעיף 29 לפסק הדין).
- 16   ראאו גם ע"מ 15-01-44903 ליברמן נ' פקיד שומה נתניה (8.11.16) וכן עניין פיננסיטק
17   הנ"ל).
- 18   22. לא שוכניתי מטענת המערערים כי על פי מבחן "הגג" אין מדובר בעסקתימוש "רגילה",
19   אלא כי יש לסווג את התקובל מכיררת המניות כהכנסה במישור הפירוטי. לטענותם, יש לתת
20   את הדעת לכך שעליית ערךן של המניות היא "פנומנאלית" ומקורה בפעילותו המקצועית
21   של המערער על בסיס ידע ייחודי ואישי בתחום הבניה, השיווק והימון של נדלין.
- 22   23. הקביעה האם פועלה כלכלית כלשהי מהווה פעולה עסקית או הונית נבחנת בכל מקרה
23   ומקרה על פי נסיבות העניין ועל פי מכלול המרכיבים של הפעולה. כמו כן נקבע כי "...הבדל
24   הבסיסי בין "הכנסה הונית" לבין "הכנסה פירוטית" הוא ברכיב ביגנו הופקה ההכנסה –
25   הכנסה הנובעת ממימוש מניצול.BindingSourceו השוק של רכוש הנישום היא הכנסה הונית, בעוד
26   שהכנסה המופקת מניצול.BindingSourceו ומשאביו של הנישום היא הכנסה פירוטית" (סעיף 10
27   לפסק דין של השופט עי גראוסקובף בע"א 15/8942 איזי שירצקי ואח' נ' פקיד שומה ת"א 4
28   (להלן: "עניין שירצקי"). עם זאת, וכפי שציינתי לעיל, העובדה כי בעל מניות

בית המשפט המחוון מרכז-לוד

**ע"מ 17-02-18186 מorder דין פיננס בע"מ נ' פקיד שומה נתניה
ע"מ 17-02-18022 לוי נ' פקיד שומה נתניה**

תיק חיצוני:

- 1 פועל על מנת להשביח את ערך מנויותיו, ואף בהצלחה ניכרת, אין פירושה כי יש ליחס לו
2 הכנסה פירוטית.
- 3 23. אמת כי קיימים מקרים שבהם בעל המניות יהפוך ל"סוחר" במניות, תוך שהוא מנצל את
4 ידיעותיו ובקיאותו לשם השאת רוחחים ממכירת מנויות. כך היה בעניין **שירצקי**, כאשר בעל
5 השליטה בחברה בורסאית החל לרכוש את מניות החברה בבורסה ומכר אותן בתוך זמן קצר
6 באמצעות בתיה השקעות ברוח ניכר. נקבע כי אין מדובר ב"משקיע מון המניין בשוק
7 המניות", שרווחיו נובעים מתחומי טבעית בשווי המניות, ולפיכך כי הכנסתו היא הכנסה
8 שבפירוט. עם זאת, במקרה הרגיל, הכנסתו של בעל המניות ממכירת המניות, גם אם תרם
9 להשבחן, היא הכנסה שבhone, וככפי שנאמר בעניין **שירצקי** הניל (פסקה 14 לפסק דיןו של
10 השופט גרשקוף):
- 11 "העמדת הבדיקה בין הכנסה הונית לבין הכנסה פירוטית על השאלה האם מקור
12 הרוח הוא בתנודות שוק או מניצול כישוריים ומשאבים מעוררת קושי באוטם
13 מקרים בהם תנודות השוק במחירו של נכס הם, ככלעcents, תוצאה של השקעת
14 כישוריים ומשאבים מצד הנישום. אך למשל, בעל שליטה בחברה, אשר **בזכות**
15 **כישוריו וידיעותו מביא את החברה להצלחה כלכלית, ואז מוכר את השליטה ברוח**
16 **ニיכר. דומה כי גם במצבים אלה, יש לראות ברוח שיכמם לאוטו נישום ממכירות**
17 **הנכס (מניות שליטה) משום רוח הון, למטרות הזיקה הברורה שבין השקעת**
18 **הכישוריים ומשאבים על ידי הנישום לבין ההשבחה** (וזאת להבדיל מהמכנסות
19 **שותפות** שצמחו לבעל השליטה מהחברה, כגון המשכורת שמשך או הדיבידנדים
20 **שחולקו, אשר יסווו כਮון כהכנסה פירוטית.** את ההסביר לכך ניתן למצוא בחזרה
21 **להצדקה המקובלת להבנה בין הכנסה הונית לבין הכנסה פירוטית** (פסקה 5
22 **עליל): את בעל הנכס האמור ניתן למסות רק בעת המימוש (ולא במידע בו צמחו
23 הרוחים), ועל מנת שלא ליזור "אפקט נעה" ולא לעודד "בריחת הון" (וב:right
24 מוחות) מוצדק לסתור את הכנסה ממכירת הנכס ברוח הון ולא כהכנסה פירוטית"
25 **(ההדגשות שלי).****
- 26 24. אף אין בידי לקבל טענות החילופית של המערערים לפיה מדובר בהכנסה מעסקת אקראי
27 בעלת אופי מסחרי. לא מצאתי כי קיימים בעסקה סמנים מסחריים שלהם (ראו ע"מ
28 12-09-26719 רعي משעל נ' פקיד שומה כפר סבא (2.2.16)). כאמור, המניות נרשמו במאזינה
29 של המערערת כנכיסים בלתי שוטפים והם הוחזקו תקופה ממשית, ולמעשה מפסיק הבורר
30 עולה כי המערערת הייתה ממשיכה להחזיק בהן אלמלא נאלצה למוכרן.
- 31 הוא הדיון בטענה כי מדובר ברווח הון בעסק. האחרון משמעו "**רווח שנוצר בשל מימוש**
32 **נכס ששימש להפקת הכנסה מעסך וכחלק מגורמי הייצור בעסק**" (ע"מ 14-02-621-
33 פיננסיטק בע"מ נ' פקיד שומה פתח תקווה (16.9.15) בפסקה (46), ואילו במקרה דין כלל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

**ע"מ 17-02-18186 מואר דין פיניינס בע"מ נ' פקיד שומה נתניה
ע"מ 17-02-18022 לוי נ' פקיד שומה נתניה**

תיק חיצוני:

- 1 לא הוכח כי המניות שימשו את המערערת להפקת הכנסתה עסקית או שהן היו חלק מגורם
- 2 הייצור של המערערת בעסקה.
- 3 25. לאור כל האמור - הערעור נדחה.
- 4 המערערים יישאו, ביחד ולחוד, בהוצאות המשיב בסך של 30,000 נק' שישולם בתוך 30 יום
- 5 שם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית החל מיהום ועד למועד תשלוםם בפועל.
- 6 ניתן לפרסם את פסק הדין.
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12 ניתן היום, כ"א אב תשע"ט, 22 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.
- 13

14 שמואל בורנשטיין, שופט
15
16
17